

[Erling Olsen]

fællesskab anvender de penge, der bør give bedst mulige forsikringer, bedst mulige pensionsordninger og bedst mulige afkast osv. til indskyderne, til indbyrdes magtkampe og fjendtlige overtagelser af forskellige virksomheder. Vi har på det seneste set et af vore store forsikringsselskaber blive nedvurderet af såkaldte rating-institutioner, fordi det tilsyneladende har købt aktier op til for høje priser, og det har, om jeg så må sige, påvirket værdien af de ydelser, det kan give de forsikrede.

Jeg tror, at vi skal overveje dette nøje i udvalget, men konklusionen er altså, at frem for at afskaffe den offentlige repræsentation i banker, sparekasser og realkreditinstitutter skal vi udvide den til også at omfatte forsikringsselskaberne.

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes, det er en interessant sag, som Fremskridtspartiet her har bragt på bane. Jeg synes måske nok, at sproget – specielt bemærkningerne – er lidt vulgært, men det må vi så leve med.

I den konservative folketingsgruppe var vi uenige i vedtagelsen i 1974, og vi stemte ikke for, men man kan godt sige, at der i dag på mange områder er en vis sympati i vores gruppe for den, fordi begrundelsen for at sidde som repræsentant er noget ændret i forhold til, hvad den var i 1974, som hr. Erling Olsen så udmærket gav udtryk for i sin tale.

Jeg synes, at det, der er sket i de sidste 4-5 år med hele dette bestyrelsesansvar, også er en af de ting, som skal med ind i de overvejelser, vi kommer til at gøre os, når vi skal diskutere sagen i Erhvervsudvalget. Der er sket væsentlige forandringer i det ansvar, man har ved at sidde i en bestyrelse, og at være en offentlig repræsentant i et pengeinstituts bestyrelse giver i dag et meget betydeligt ansvar. Hvis der sker noget, eller noget er på vej, er det meget ofte den offentlige repræsentant, man hænger ud, og det er derfor forbundet med et meget stort ansvar at påtage sig disse job.

Så synes jeg i øvrigt, at man må give en betydelig ros til de danske pengeinstitutters bestyrelser. Hvis man ser på, hvordan det er gået i Sverige, Norge og andre lande, har de danske pengeinstitutter klart sig betydelig bedre, også fordi man fra de offentlige myndigheders side har forstået at gribe ind i god tid, så der ikke

er sket de store katastrofer, og det synes jeg man fortjener stor anerkendelse for.

Den konservative folketingsgruppe er naturligvis enig i ministerens svar. Vi kan ikke umiddelbart tilslutte os forslaget, men ser gerne en åben diskussion om disse ting startende i Erhvervsudvalget, således at vi kan få flest mulige tilkendegivelser også fra offentligheden om denne sag.

Pia Larsen (V):

Ligesom De Konservative stemte også Venstre imod, da loven blev vedtaget i 1974, og vi er også fortsat principielt imod, at der skal være offentlige repræsentanter i disse bestyrelser, bl.a. fordi der tilsyneladende er nogen tvivl om, hvad deres rolle er, og det ser ud, som om mange af dem i virkeligheden har et utaknemmeligt job.

Samtidig mener vi, at der her på det seneste har været mange tilfælde, som vi skylder at undersøge grundigere, før vi tager stilling, og derfor vil Venstre anbefale, at vi foretager nogle grundige undersøgelser før en grundig drøftelse og bagefter tager stilling til, hvordan vi skal håndtere denne sag. Lige nu må Venstre sige nej til lovforslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Hr. Flemming Hansen sagde, at der var brugt et lidt vulgært sprog, og det må jeg indrømme. Jeg tror, at Preben Møller Hansen – min og Sømændenes Forbunds formand – kunne have skrevet noget lignende. Jeg må indrømme, at når jeg ser det der med »den socialdemokratiske guldalder«, får jeg lidt antipati mod forslaget, og det er sådan set lidt synd, især hvis der måske står nogle fornuftige ting i det.

SF var blandt dem, der i sin tid stemte for, at der kom repræsentanter ind i banker og forsikringsselskaber, og vi har stadig væk den opfattelse, at det er udmærket. Det, man måske skulle se på, er nogle andre ting, f.eks. en arbejdsbeskrivelse af, hvordan man skal arbejde, når man sidder i en bestyrelse, og det blev også efterlyst af nogle af de andre ordførere. Det var måske også værd at kigge på tavshedspligten. Jeg har selv været medarbejderrepræsentant i en bestyrelse, hvor firmaet var ved at gå nedenunder og hjem – jeg må med det samme sige, at det ikke var på grund af mig, det havde de an-